

Dosarul nr. 1-811/2019

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

12 decembrie 2022

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Grefieri

Cobușcian,

Petru Harmaniuc

Vasile Andoni, Egor Soroceanu, Mihaela

Nina Barbarasă, Inna Codreanu, Angela Pînzari,
Ana Ciubotaru și Andreea Goreacii

Cu participarea:

Acuzatorului de stat

Apărătorului

Părții vătămate

Ina Mahu

Gabriela Corolevschi

Maria Verdeș

În lipsa:

Inculpatei

Alisa *****

a examinat în ședință de judecată publică și în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

***** **Alisa Ghenadie**, născută la
*****, IDNP *****, originară și domiciliată
în r-nul Fălești, s. Călugar, studii medii,
celibatară, fără persoane la întreținere potrivit
datelor din rechizitoriu, anterior nejudecată,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) (*potrivit învinuirii modificate prin ordonanța acuzatorului de stat din 07 decembrie 2021,*) din Codul penal.

Cauză penală a fost examinată începând cu 11 iulie 2018, iar în procedura judecătorească Petru Harmaniuc începând cu 16 ianuarie 2019 până la 12 decembrie 2022.

În urma examinării cauzei penale nominalizate, instanța de judecată –

a c o n s t a t a t :

***** **Alisa Ghenadie**, la 24 decembrie 2016, aproximativ la ora 04:00, aflându-se în incinta localului „VD” amplasat pe adresa *****, str. Burebista 90, prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord cu ***** Maxim, împărțindu-și între ei rolurile, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, abuzând de încredere acordată, au însușit de la ***** un telefon mobil de model Samsung Galaxy J7, culoare aurie, cu IMEI 1: 356174071034154, IMEI 2: 356175071034151, în care se afla încorporată cartela SIM cu nr.069540046, la preț de 8100 lei, după care au dispărut cu bunul într-

o direcție necunoscută, cauzându-i cet. ***** un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 8100 lei.

Astfel, ***** Alisa Ghenadie a comis infracțiunea de escrocherie, acuzatorul de stat prin ordonanța din 07 decembrie 2021 (f.d. 48, vol. II), modificând învinuirea Alisei ***** , fără agravare, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și anume dobândit ilicit a bunurilor altei persoane prin inducerea persoanei în eroare și prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiune care a produs daune considerabile, fiind cauzată de două persoane.

Inculpata ***** Alisa Ghenadie, în ședința de judecată nu s-a prezent, cauza fiind examinată în lipsa acesteia, or prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 martie 2020, inculpata ***** Alisa Ghenadie a fost anunțată în căutare (f. d. 193-194, vol. I), în adresa instanței parvenind informația despre intentarea dosarului de căutare nr. 2020420136 (f.d. 35, vol. II), iar la data de 06 august 2020 ***** Alisa Ghenadie s-a prezentat la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, unde de către procuror i-a fost adus la cunoștință încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 martie 2020, fiind înștiințată despre data și ora ședinței de judecată (f.d. 204-204, vol. I).

Chiar dacă, aceasta a fost informată despre desfășurarea procesului penal pe cauza de învinuire, ulterior nu s-a prezentat în ședințele de judecată, în conformitate cu art. 321, 351 alin. (2) pct. 5) și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală și în absența inculpatei, care în pofida asumării obligației scrise de a se prezenta și a notificării despre data ședinței de judecată (f.d. 205, vol.II), în mod vădit a desconsiderat să se prezinte în propria cauză, acceptând tacit posibilitatea desfășurării cazului în absența sa.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CtEDO în acest sens, or principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudicare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată.

Or a interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiții, instanța argumentează prin faptul că inculpata a fost înștiințată privind desfășurarea ședințelor de judecată, inclusiv prin citație pe adresa expusă în rechizitoriul, prin publicarea datei și orei desfășurării ședințelor de judecată pe portalul oficial al instanțelor de judecată „<https://instante.justice.md>”, iar chiar dacă anterior a fost anunțat în căutare și acesta și-a asumat obligația scrisă responsabilă că se va prezenta în fața instanței, totuși ***** Alisa nu a informat despre imposibilitatea prezentării sale în ședințele de judecată, fără să notifice instanța despre motivele neprezentării, chiar dacă a cunoscut atât de la faza urmăririi penale, cât și ulterior prin participarea în faza judecării cauzei, că este acuzată într-un proces penal.

Din argumentele indicate *supra*, instanța conchide că inculpata intenționat s-a eschivat să se prezinte în ședințele de judecată, or având obligația într-o situație de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acesteia, iar în alt aspect, de a informa instanța privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerințele enunțate, prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatul este obligat să se prezinte la citarea instanței sau de art. 238 alin. (3¹) din același cod, din care reiese că inculpatul are obligația de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanța de judecată despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpata a fost informată anterior la faza urmăririi penale și în faza judecării cauzei, cu ocazia înaintării acuzării, dar care nu au fost onorate de aceasta până în prezent.

Astfel, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat în absentia, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat expres la dreptul său de a se prezenta și de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție [Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 82], iar în speță, instanța a constatat evident și întemeiat atât faptul, cât și intenția certă a inculpatei de a se eschiva de la prezentarea în instanță, pe cazul de învinuire a sa.

Subsecvent, deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatei prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentată în instanță de avocatul Gabriela Corolevschi, care pe tot parcursul examinării cauzei a avut posibilitatea prezentării probelor în susținerea poziției de apărare.

Ca urmare a faptului că inculpata nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de a o audia și în consecință, prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) pct. (2) din Codul de procedură penală, a dispus citirea declarațiilor acesteia depuse în calitate de bănuit și învinuit la faza de urmărire penală, din care s-a dedus că:

- în cadrul urmăririi penale pe data de 31 ianuarie 2017 și 02 mai 2017, inculpata ***** Alisa Ghenadie a declarat că: locuiește în raionul Fălești, satul Călugăr împreună cu bunicii și tatăl său ***** Ghenadie. La data de 22 decembrie 2016, aproximativ la orele 22 și 00 min. a plecat la localul „VD” din sectorul Botanica ***** , împreună cu o cunoscută Delia, familia și numărul de telefon nu-l cunoaște. Ajungând la localul dat, a cumpărat două băuturi „Festivaluri” pe care le-a servit. După aceasta a început a se distra și ea. Peste câteva ore, aproximativ pe la miezul nopții, în localul dat a venit Verdeș Maia cu încă o fată. Ea cu aceasta se cunoaște doar puțin, și atunci s-a salutat cu ea și practic toată seara a stat în picioare lângă

masa la care se afla ea. Aproximativ la ora 01 și 00 min., a luat telefonul mobil de la un prieten m-ai îndepărtat pe nume Aurel, familia și datele de contact nu le are, pentru a intra pe rețeaua de socializare „Facebook” ca să vadă dacă nimeni nu i-a scris. A luat telefonul lui din cauza că ea nu avea la momentul dat telefon mobil, de abia cu trei zile în urmă și-a procurat un telefon mobil simplu pentru a putea comunica cu rudele. Intrând pe „Facebook” a observat că i-a scris un cunoscut pe nume Vlad, la fel nu cunoaște cum îi este familia și numărul său de telefon mobil, care a chemat-o la localul „Pink Martini” pentru a se distra. Atunci ea sa apropiat de ***** Maxim, care la fel se distra cu ei împreună, și l-a rugat să-i găsească un taxi. Ultimul i-a zis că are un numărul unui taximetrist, dar nu are de pe ce să sune. Auzind aceasta ea i-a zis că v-a găsi un telefon de pe care să sune. Apoi s-a apropiat împreună cu Maxim ***** de Verdeș Maia și ea a rugat-o pe aceasta să-i dea telefonul pentru a telefona un taxi. Aceasta a căzut de acord și i-a dat telefonul ei. După ce a luat telefonul de la aceasta, i l-a dat lui ***** Maxim, care la rândul său i-a zis că iese afară din cauza că nu se aude nimic în interiorul localului, de vină fiind muzica care era la volum mare. După ce a ieșit afară, ***** Maxim, a telefonat la un taximetrist cunoscut, care a răspuns că nu poate la moment să vină. Apoi, după ce a aflat de la ***** Maxim că cunoscutul său nu v-a putea veni, ea a plecat la un taximetrist care stătea lângă localul „VD” și pe care l-a întrebat dacă o poate duce pînă la localul „Pink Martini”. Acesta a acceptat, după care ea a plecat și a luat de la Aurel încă o dată telefonul pentru a seri numărul lui Vlad, deoarece cînd v-a ajunge la localul „Pink Martini” să-l poată telefona, iar apoi i-a dus înapoi telefonul lui Aurel. A mai menționat că ea nu a luat telefonul lui Maia Verdeș înapoi de la ***** Maxim și a crezut că Maxim ***** îl v-a returna. Când s-a urcat în taxi, ***** Maxim i-a zis taximetristului să aștepte puțin, deoarece și el v-a pleca cu aceasta. Apoi acesta, împreună cu încă cîteva persoane pe care ea nu prea le cunoaște, s-au urcat în taxi, după care a plecat. Pe drum spre localul „Pink Martini”, ***** Maxim a întrebat-o de cîteva ori dacă ea a returnat telefonul înapoi, dar nu a concretizat care telefon. Ea, crezând că merge vorba despre telefonul lui Aurel, i-a răspuns acestuia că i l-a returnat. Ajungând la localul „Pink Martini”, ea a coborît jos, iar restul au plecat spre sectorul Ciocana pentru a se distra puțin. La localul „Pink Martini” ea s-a întîlnit cu cunoscutul său Vlad, dar din cauza că acesta era în stare de ebrietate ea a hotărît se întoarce înapoi la localul „VD”. Cînd a ajuns la „VD”, a fost întîlnită de către Verdeș Maia care a întrebat unde este telefonul ei. Ea i-a răspuns că acesta nu este la dînsa și că se află la ***** Maxim. Peste ceva timp a venit și ***** Maxim. Văzîndu-l pe acesta a început să se clarifice unde este telefonul lui Verdeș Maia. Văzînd că nu puteau găsi telefonul dat, ea i-a zis lui Verdeș Maia să sune la poliție (f.d.27 – 28, 40).

Declarațiile părții vătămate Maia Verdeș, care a declarat în ședința de judecată că, cu Alisa ***** personal nu se cunoaște, doar vizual o cunoaște, nu-și amintește de cîte ori a văzut-o, a văzut-o ultima dată în localul „VD” din sectorul Botanica, de pe str. Burebista 90, nu sunt în relații ostile cu Alisa *****.

La întrebarea procurorului a menționat că, susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale.

Astfel, la etapa urmăririi penale a declarat că, aproximativ în luna decembrie 2016, seara târziu, se afla împreună cu verișoara Jaman Rodica, care este cunoscută cu ***** Maxim, avînd o relație, iar pe Alisa o cunoștea doar la vedere. Alisa a rugat-o să-i dea telefonul pentru că avea nevoie urgent să telefoneze. Cînd ia dat Alisei telefonul, aceasta a ieșit afară cu Maxim. Nici Alisa nici Maxim nu s-au mai întors în local. Ieșind afară să verifice unde sunt ei, a regăsit pe nimeni. Telefonînd de pe alt telefon numărul său, acesta era deconectat. Ulterior verișoara ei l-a telefonat pe Maxim, la întrebat de telefon, el la rândul său a negat că ar fi luat telefonul. După o

perioadă de timp, Maxim și Alisa s-au întors. Ei au dat vina unul pe altul. Telefonul de model „Samsung Galaxy J7”, de culoare aurie la ziua de azi nu i-a fost restituit. Din discuția celor doi, a dedus că ei se învinuiau reciproc, respectiv telefonul a trecut și prin mâinile lui Maxim.

La întrebarea apărătorului a menționat că, aproximativ doua ore au trecut din momentul când a dat telefonul lui Alisa și când s-au întors înapoi. Cei doi au ieșit din local din motivul că era gălăgie, era imposibil să discute în local la telefon. Rodica l-a telefonat pe Maxim. Nu poate să spună dacă Maxim avea sau nu telefon. A concretizat că, Alisa ia comunicat că are nevoie urgent de telefon pentru a face un apel, și după care Alisa și Maxim dădeau vina una pe altul.

Instanța de judecată atestă că, potrivit rechizitoriului în calitate de martor figurează Jaman Rodica, a cărei prezență nu a fost asigurată de către acuzatorul de stat. La data de 07 decembrie 2021 partea acuzării a solicitat citirea declarațiilor martorului Jaman Rodica în ședința de judecată prin prisma jurisprudenței CEDO și interpretării Convenției Europene a Drepturilor Omului, or asigurarea prezenței martorului este imposibilă, dat fiind faptul că aceasta se află în afara teritoriului RM, de mai mult timp, traversînd frontiera la data de 28 ianuarie 2020, dată la care nu a mai revenit în țară, fapt confirmat prin extrasul din baza de date SIC „Acces Web”, iar instanța de judecată a dispus posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa martorului Jaman Rodica, or la etapa urmăririi penale nu a fost efectuată confruntarea cu acest martor și bănuit, învinuit.

Mai mult, amânarea examinării cauzei în continuu va constitui o încălcare a termenului rezonabil de examinare a acesteia, de asemenea depozițiile martorului nu constituie, în principiu, unica probă a acuzării, fiind prezente elemente probatorii în ansamblul său care împreună cu alte probe confirmă vinovăția inculpatei Alisa *****.

Având în vedere faptul că, inculpata ***** Alisa Ghenadie la faza urmăririi penale nu a recunoscut vina, iar judecarea cauzei penale s-a realizat în lipsa acesteia, vinovăția ei în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiune care a produs daune considerabile, cauzată de două persoane, deplin s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, după cum urmează:

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 12 aprilie 2017 prin care au fost examinate 3 file care constituie descifrări telefonice de la companiile SA „Moldcel” – 1 filă și SA „Orange” – 2 file (f.d. 31, vol. I);

- ordonanță de recunoaștere și de anexare a documentelor la cauza penală, prin care a fost recunoscute drept documente și anexate la cauza penală, 3 file care constituie descifrări telefonice de la companiile SA „Moldcel” – 1 filă, și SA „Orange” – 2 file (f.d. 32, vol. I);

- procesul-verbal de predare a informației în cadrul măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” (f.d.33-35, vol. I);

- procesul-verbal de predare a informației în cadrul măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice” (f.d.46, vol. I);

- Decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019 în privința lui ***** Maxim condamnat pentru comiterea aceleiași infracțiuni (f.d.19-30, vol. II).

În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au fost prezentate și cercetate alte mijloace de probă, suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar

toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că în speță a fost demonstrată incontestabil vinovăția inculpatei ***** Alisa Ghenadie în comiterea infracțiunii incriminate.

Drept consecință, acțiunile inculpatei ***** Alisa Ghenadie corect au fost încadrate conform prevederilor art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și anume prin acțiunile sale intenționate a dobândit ilicit, bunurile altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, acțiune care a produs daune considerabile, fiind cauzată de două persoane.

Instanța de judecată a constatat că, acuzatorul de stat a pledat pentru încetarea procesului penal intentat în privința Alisei ***** în baza art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Apărătorul a solicitat instanței emiterea unei sentinței de achitare pe motiv că probele administrate în cadrul ședinței de judecată nu au demonstrat vina inculpatei.

Potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de trageră la răspundere penală.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Conform art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Astfel, instanța ia în considerație că inculpata ***** Alisa a fost găsit vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate

pe un termen de până la 3 ani.

Potrivit art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiunea comisă de către inculpata ***** Alisa este calificată ca mai puțin gravă.

În acest sens, instanța de judecată constată că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal a fost comisă de către inculpată la data de 24 decembrie 2016, iar din momentul comiterii până în prezent au trecut mai mult de 5 ani, din care considerente ***** Alisa în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală urmează a fi liberată de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Instanța de judecată constată că în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Maria Verdeș, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 28 decembrie 2016, a fost recunoscută în calitate de parte civilă pentru cauzarea prejudiciului material în sumă de 8 100 lei (f.d.11, vol.I).

Acțiune civilă în prezenta cauză penală nu a fost formulată.

Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate declarate în ședința de judecată, s-a stabilit că telefonul de model „Samsung Galaxy J7”, de culoare aurie nu i-a fost restituit.

În ședințele de judecată partea vătămată, de după ce a fost audiată, în pofida înștiințării legale despre examinarea cauzei nu s-a prezentat, respectiv nu a înaintat în modul prevăzut de lege o cerere de chemare în judecată prin care ar fi pretins repararea de prejudicii patrimoniale sau nepatrimoniale.

În acest mod, instanța concretizează că, părții vătămată care nu a înaintat cererea de chemare în judecată, îi sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală, care indică faptul că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Astfel, instanța explică faptul că, partea vătămată Verdeș Maia va fi în drept să înainteze o acțiune civilă în ordinea procedurii civile, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii și circumstanțele cauzei penale.

La caz, bunuri sechestrate, corpuri delictu nu au fost înregistrate, iar acuzatorul de stat în ședința de judecată nu a solicitat compensarea cheltuielilor judiciare.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, în conformitate cu art. 389, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

******* Alisa Ghenadie** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

În temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se încetează procesul penal în privința lui ******* Alisa Ghenadie** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu liberarea acesteia de pedeapsă din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul instanței emitente.

**Președintele ședinței,
Judecător
Harmaniuc**

Petru